

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش شیوه های خود انگیزختگی بر انگیزه درونی و بیرونی تحصیلی دانش آموزان دختر متوسطه دوم شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

لیلا قنواتی - کارشناسی ارشد روانشناسی مثبت گرا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، اصفهان، ایران

یوسف گرجی - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش شیوه های خودانگیزختگی بر انگیزه درونی و بیرونی تحصیلی دانش آموزان دختر متوسطه دوم شهر اصفهان بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانش آموزان دختر متوسطه دوم شهر اصفهان در سال ۱۳۹۹ شاغل به تحصیل بوده است. نمونه این پژوهش شامل دانش آموزان دختر متوسطه دوم در پایه دوازدهم شهر اصفهان که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس ۴۰ نفر انتخاب شدند. به این صورت که به مدرسه ی شاهد یکی از مدارس در شهر اصفهان بوده، مراجعه شد و پرسشنامه انگیزه تحصیلی هارتر (۱۹۸۰) روی ۹۰ نفر از دانش آموزان دختر پایه دوازدهم که برای شرکت در جلسات آموزشی شیوه خود انگیزختگی اعلام آمادگی کرده بودند، اجرا شد که ۴۰ نفر از دانش آموزان دختر پایه دوازدهم که نمره انگیزه تحصیلی کمتر از نقطه برش (کمتر از نمره ۹۹) گرفته بودند، انتخاب و به دو گروه ۲۰ نفری تقسیم و هرگروه را بصورت تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. داده ها با استفاده از تحلیل کواریانس تجزیه و تحلیل شدند. گروه آزمایش از آموزش شیوه های خود انگیزختگی استیو چندلر (۲۰۰۱) برخوردار شدند، ولی گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت ننمودند. پس از پایان دوره آموزش، مجددا پرسشنامه های مزبور اجرا شد که گروه آزمایش ۹ جلسه یک ساعته آموزش شیوه های خود انگیزختگی دریافت کردند. نتایج نشان داد که شیوه های خود انگیزختگی بر انگیزش درونی دانش آموزان در سطح $p < 0/01$ تاثیر مثبت معنادار داشته و موجب افزایش آن شده است. شیوه های خود انگیزختگی بر انگیزش بیرونی دانش آموزان در سطح $p > 0/01$ تاثیر مثبت معنادار داشته و موجب افزایش آن شده است.

کلمات کلیدی:

شیوه های خود انگیزختگی، انگیزه درونی تحصیلی، انگیزه بیرونی تحصیلی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218509>

